

Ellende onder verlossing

Een beschouwing over narigheid bij de christen

“Waar is die God van jou nou? Alles wat me dierbaar was, ALLES, ben ik kwijt! Liefde? HA! Praat me niet van liefde! Iedereen van wie ik hield, ging bij me weg of dood. Wat moet ik nou met al die beloftes? Wat moet ik met die bijbel? Jij bent gék dat je jezelf christen noemt want met die God van jou wil ik niks meer te maken hebben...”

Geschrokken? Of vooral herkenbaar? Een beetje van beide, zoals ik zelf ervaar bij zoiets? Het leven lijkt voor sommige mensen alleen maar klote te zijn en niets wat ze willen aan liefde en geluk blijkt meer dan los zand dat tussen de vingers doorsijpelt; het fundament van hun leven brokkelt onder hun handen af tot gruis.

Ook christenen krijgen hun portie wel mee: naast of na ‘Er is geen God’ is ‘Christenen worden door God beschermd dus hen overkomt niets’ misschien wel de grootste leugen die je te horen kan krijgen. Waarom zou Jezus anders beginnen met de zaligspreekingen in de Bergrede (Matthéüs 5:1-12)? Of eindigen met de rede der laatste dingen, waarin Hij ‘hell on earth’ voorspelt voordat Hij terugkomt (Matthéüs 24:1 e.v.)? Daarnaast voorspelt Jezus (onder andere in Matthéüs 10:34-39) ruzie in de tent en in je huis als je Hem wilt volgen.

Ik weet: ook Matthéüs 19:29 is waar... Jezus belooft ons het eeuwig leven en stelt hier een beloning in het vooruitzicht; ook Paulus spreekt hierover in 1 Korinthiërs 3:10-15. MAAR... Dit vraagt wél commitment! Matthéüs 16:24-27, wat direct (!) volgt op de eerste lijdensaankondiging, spreekt over je kruis opnemen: we kunnen discussiëren over wat dat nou precies is, maar geheel zonder moeite zal dat niet wezen. De scheiding van schapen en bokken spreekt boekdelen over het proactieve van het Evangelie, Matthéüs 25:31-46, zelfs al belooft Jezus ons een zacht juk en een lichte last, maar een juk en last none the less, Matthéüs 11:28-30. We hebben geen rustige vaart beloofd gekregen, maar wel een behouden aankomst.

En toch... Door alle narigheden heen van ziekte, verlies, gemis en psychische ongein heb ik geleerd om niet alleen op God te vertrouwen, zelfs al snap ik soms NIETS van wat 'ie aan het doen is, maar ook om de lichtpuntjes in het leven te zien en extra te waarderen. Ik heb me nog nooit zo gedragen geweten als tijdens mijn overspannenheid (zeker terugkijkend); ik heb nog nooit zoveel geleerd over mezelf zeker in het afsluitende jaar van die periode; verlies en gemis heb ik vaker gevoeld dan me lief is maar ik voelde Zijn handen om me heen, soms letterlijk via anderen; ik heb anderen zien knokken om door hun psychische ellende heen te komen (dat doet me meer pijn dan eventuele ellende van mezelf), met machteloos verdriet en machteloze wanhoop omdat ik zo weinig voor ze kon doen, maar ze kwamen er elke keer méér zichzelf, méér Psalm 139 uit.

Don't get me wrong: het was KUT en het heeft me heel wat tranen en pijn gegeven; ik heb o zo vaak geworsteld met God als Hij me weer eens liet weten dat het goed zou komen en ik geduld moest betrachten; veel van de ellende I could do without, thank you VERY much en heeft flinke wonden en leegtes veroorzaakt. Gelukkig zijn er altijd nog andere mensen over in wiens armen je mag kruipen en flink janken. Bovendien zei iemand tegen me, in zijn diepe duisternis: *“Dit geeft me een crisis, een uitdaging. Een open brief van God om te groeien in m'n geloof.”* waarop ik tegensputterde *“Now I feel ruptured, want ik gun jou alle geluk van de wereld, maar ook alle groei van de wereld. Spagaat!”* waarop deze persoon de mijns inziens briljante woorden sprak: *“Groei > Geluk in my books. Any day of the week.”* en weet je, hoewel ik het nog steeds heel vervelend voor deze persoon vond, hij had gelijk...

Ja, alle narigheden slaan wonden. De koning (kleine letter) beschreef dit heel mooi tijdens de herdenkingsdienst voor zijn broertje:

“De eerste herfststorm is uitgeraasd, de bossen rond Lage Vuursche waar wij Friso

in augustus naar zijn laatste rustplaats brachten, liggen er weer vredig bij. Zo ook is bij mij de eerste storm van woede en onmacht langzaam aan het overtrekken. De scherpste randjes van de rouw zijn aan het afstompen. De wond begint de eerste tekenen van genezing te tonen, al kan ik in de verste verte niet overzien hoe het litteken met mij zal vergroeien.”

Ik vond dit herkenbaar: de tijd heelt alle wonden, zegt men. En dat is waar, wat voor wond het ook is. Maar er blijft altijd een litteken achter. En dat is niet erg, want in dat litteken liggen ook de goede herinneringen aan een persoon of plaats of gebeurtenis besloten. Gek genoeg ligt zo in de ellende ook de hoop verscholen, de hoop op wederzien, op minder nare tijden, op groei. In de diepe duisternis kan dit helpen, zelfs al weet ik maar al te goed hoe schraal dat soort troost aanvoelt. Toch, heb ik van (meneer de voorzitter) Erik geleerd, kan ik in said duisternis content zijn, zelfs al is happiness ver weg:

“Contentment is niet hetzelfde als happiness. Happiness is iets dat vaak tijdelijk is terwijl contentment vergelijkbaar met 'goed' is. En contentment is in vele vormen te herkennen. Eén goede vorm is het delen van verdriet en het samen glimlachen om de mooie dingen die er wel zijn. Even hard ook is het samen janken om het onvermijdelijke of stomme. Contentment is het herkennen van Gods grootheid en het kunnen accepteren van onbegrip. Contentment is wat vele mensen missen. Contentment is wat ik dit jaar heb gevonden, juist door alle moeite heen. Ik zou zeggen, houd eraan vast als je 't hebt of zoek het des te harder tussen alle klappen door.”

Ellende is nooit in zichzelf goed, maar kan mooie dingen uitwerken. Bied in de tussentijd een luisterend oor, een schouder en help zo de ander door de ellende heen. Help hem/haar stapje voor stapje door te bijten zonder al te grootse toekomstvisies; laat de toekomst zichzelf ontsluiten en kijk voor nu naar Gods beloftes voor het nu. It WILL get better, zelfs al geloof je dat in de ellende misschien niet; ik WEET het, uit eigen ervaring.

Deze studie is ontstaan in gesprekken met Erik Euving en zijn broertje Maurits.